

Kampen kalenderen 1994

«Vinterdag på Kampen»

Maleriet er datert 1927 og er malt av Olaf Willums. I privat eie.

Utgitt av Kampen Historielag
Bøgata 21
0655 Oslo

Kalenderkomité 1994:
Mona Larsen
Christian Christensen
Stig Berg
Siri Bryn

Grafisk formgiving: Siri Bryn
Repro og trykk: Kampen Grafisk A/S

Kampen Historielag takker
Nerliens kemisk-tekniske A/S
for økonomisk støtte, og
VG for sponning av trykkeutgifter.

Januar

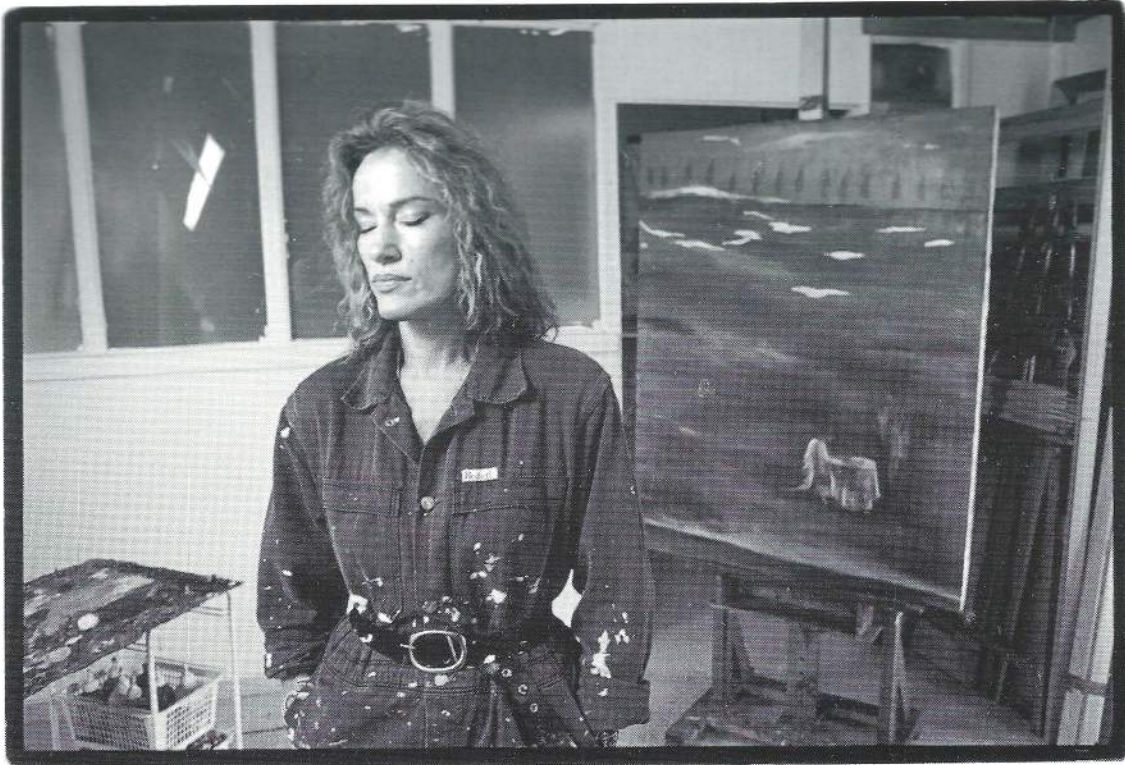

FOTO: PER-ANDERS ROSENKVIST

En Kampenmaler fra Moss

«JEG HAR IKKE smykket ut en eneste offentlighet, jeg», sier maleren Liv Ørnvall i Ullensakergata. Men hun er kjøpt inn av Nasjonalgalleriet, Riksgalleriet, Norsk Kulturråd, Oslo Kommunes Kunstsamlinger, Muséet for Samtidskunst – og kanskje henger bildene hennes på Slottet. Våren 1992 kjøpte dronning Sonja malerier på Liv Ørnvalls utstilling i Oslo.

Liv Ørnvall har malt på Kampen i mange år, og har ateliér et steinkast unna huset der hun bor. Hun kom fra Moss til Vålerenga i 1967 mens hun gikk på Statens håndverks- og kunstindustriskole. Påsken 1974 tok hun spranget over til et gammelt hus i Ullensakergata... Der bodde hun sammen med flere andre kunstnere. «Det var den rønna, med igjenspikra vinduer og regn gjennom taket». Men huset ble etter hvert i bra stand, og i 1986 kjøpte hun og mannen hennes det. Bajas, som er en ekte Kampenkatt, bor der også.

Liv Ørnvall liker å arbeide med flere bilder samtidig, hun har ofte tjue bilder i arbeid på en gang. «Idéene kommer hele tida, forskjellige ting til hvert bilde. Det er en helt spesiell verden. Å male er litt ensomt, men jeg trives med det». Hun karakteriserer seg som en figurativ surrealist,

og inspirasjonskildene er mange, blant andre den franske maleren Henry Rousseau og vår egen Edvard Munch. Naturen inspirerer også. «Det var mye natur i bildene på den siste utstillingen min. Jeg lengta til fjells, så det ble mye grønt».

Hvert år underviser Liv Ørnvall ett semester på Oslo Tegne- og Maleskole i Gamlebyen. Når hun ikke maler eller underviser, synger hun i Kampen Kro- og Kirkekor, der hun også er med i kantoret.

Mona Larsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
52						1	2
1	3	4	5	6	7	8	9
2	10	11	12	13	14	15	16
3	17	18	19	20	21	22	23
4	24	25	26	27	28	29	30
5	31						

Februar

MAGNUS TORGERSEN UTENFOR SIN TOBAKSFORRETNING. BILDET TILHØRER SOLVEIG THORSEN

Historien om Bøgata 6

HUSETS nåværende eier, Solveig Thorsen, forteller at i år har huset tilhørt familien i 100 år.

Det ble bygd i 1868. I 1894 kjøpte Solveig Thorsens onkel, Magnus Torgersen, huset for 10.000 kroner. For det fikk han 400m² inklusive fortau. Han startet tobakksforretning på hjørnet og det var en riktig spesialforretning, for den gang var det ikke lov å selge noe annet i samme forretning. Her var det kun «skraatobak og cigarer i løs vægt, cigarett og røketobak med tilbehør».

I 1935 overtok svigerinnen Ragna Samuelsen gården og forretningen, og nå ble vareutvalget utvidet til både tobakk og sjokolade. Da Solveig Thorsen overtok i 1948, solgte hun tobakk, sjokolade og frukt. Hun åpnet klokken 6 om morgenen, og hadde derfor mange faste kunder fra Andersens fabrikk på morgenkvisten.

Hun drev butikken helt til 1975, da lokalene for en kortere periode ble leid bort til en som startet gardinforretning. I 1980 overtok nåværende leietaker, reiseeffektmaker Foss.

Vinduslemmene langs hele første etasje var dag-

lig i bruk helt til de ble fjernet en gang i 60-årene. De ble åpnet hver morgen og lukket hver kveld.

Til venstre på bildet, hvor det i dag er garasje og hobbyverksted, var det i 30-åra «koksbu», d.v.s. utsalg av ved og koks og brensel.

I 1974 fikk huset et tilbygg med bad tegnet av arkitekt Alf Bastiansen, og i 1984 fikk huset nye vinduer, ny isolasjon og nytt panel.

Siri Bryn

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5		1	2	3	4	5	6
6	7	8	9	10	11	12	13
7	14	15	16	17	18	19	20
8	21	22	23	24	25	26	27
9	28						

Mars

FOTO: OSLO BYMUSEUM

Kampen under bygging

I LIKHET med Vålerenga og Rodeløkka er Kampen bygd før byutvidelsen i 1878. Månedens fotografi er fra 1860, og er tatt fra Ekebergkleiva. Husene vi ser i forgrunnen lå langs Ekebergveien. Rett over huset med hvitmalt vindu og dør sees den første bebyggelsen på Kampen. Like til høyre ligger Galgeberg og de første husene på Vålerenga.

Innafor bygrensa var det påbudt å bygge i mur av hensyn til brannfaren, men dette omfattet ikke de gamle trebydelene som fortsatt lå utafor grensa. Trehusbebyggelsen skjøt fart i åra fra 1860 til 1878 – i perioden mellom de to byutvidelsene.

Husene i de gamle trehusbydelene lå ofte langs krokete gateløp, og på Kampen ble bebyggelsen konsentrert om bydelens sør- og vestsida. Først ute var selvbyggere langs nedre del av Normannsgata og i Brinken. Håndverkere slo seg ned og bygde seg både bolig og verksted. Bolighuset lå ut mot gata, mens bedriften lå inne i gårdsrommet. Leilighetene var som oftest på ett eller to rom og kjøkken. Flere steder på Kampen var det stall i tilknytning til boligen – der holdt vognmannen til. Både Normannsgata og Ullensakergata huset vognmenn og deres familier.

Byutvidelsen i 1859 omfattet ikke Kampen, men i 1873 kom et nytt forslag om utvidelse. Stortinget vedtok byutvidelse fra 1. januar 1878. Strøkene som da ble innlemmet i Christiania var: Frogner, Majorstua, Jessenløkka, Bjølsen, Sandaker, Tors-hov, Tøyen, Kampen, Vålerenga og strøket langs Ryenbergveien til Kværner.

Byen ble stor. Utvidelsen omfattet 6.608 mål og 25.000 nye innbyggere. Befolkningen økte til 113.000, en firedobling fra 1845.

Mona Larsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9		1	2	3	4	5	6
10	7	8	9	10	11	12	13
11	14	15	16	17	18	19	20
12	21	22	23	24	25	26	27
13	28	29	30	31			

April

KAMPEN SKOLES GUTTEMUSIKKORPS 1909

Korpsbydelen

KORPSMUSIKKLIVET på Kampen er mer enn Kampen Janitsjarorkester. Hele fire korps med røtter og virke i bydelen, gjør at Kampen med rette kan kalle seg «korpsbydelen».

Det første musikkorpset på Kampen så dagens lys i 1906. Da stiftet korpspionér William Farre Kampen skoles guttemusikkorps. I 1901 hadde Farre startet Norges første guttemusikkorps på Møllergata skole. Kampen skoles guttemusikkorps var altså ett av landets første guttemusikkorps, og det var blant annet fra dette korpset at Farre tok med seg gutter og reiste på turné til Trondheim i 1908 og til Bergen i 1910, for å spre ideen med guttemusikkorps.

Hvit uniform med lyseblått magebelte og båtluie i samme farge, gjorde at guttekorpsset på Kampen gikk under navnet «blåveisene». Det er liten tvil om at korpset ble et populært innslag i bydelen. Rundt første verdenskrig fikk imidlertid de første guttekorpsene problemer, og i 1919 gikk Kampen skoles guttemusikkorps i oppløsning. De guttene som da ikke lenger hadde noe korps å spille i, stiftet Kristiania Ungdoms Musikkorps på Kampen skole.

Dette korpset heter i dag Oslo Janitsjarkorps og holder til på gamle Jarlen Kino, der de driver musikks scenen «Musikkens Scene – Jarlen». Dette korpset har i tidsrommet 1925 - 1991 drevet sin korpsvirksomhet på Vålerenga og i Gamlebyen. Nå er imidlertid ringen sluttet og korpset tilbake på Kampen der det en gang ble startet. «Jarlen» er blitt et samlingssted for korps i hele Oslo, og har derfor bidratt til å befeste Kampens

posisjon som «korpsbydelen».

I 1923 ble det igjen startet et guttemusikkorps på Kampen skole. Dette korpset er fortsatt i virksomhet, men gir nå et tilbud både til gutter og jenter på Kampen skole. Dessverre sliter korpset med sviktende rekruttering. Det er synd, for en nedleggelse av korpset må betraktes som en katastrofe for bydelens musikkliv.

I 1929 ble Kampen Janitsjarorkester stiftet. Dette korpset kjenner nesten alle, også de som ikke bor på Kampen. Fra dette korpset er det sprunget ut et veterankorps som bydelen har hatt glede av ved flere anledninger.

Korpslivet på Kampen viser at korpsmusikk er en livslang aktivitet i forhold til musikk og bydelen.

Trond Vegard Andersen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
13					1	2	3
14	4	5	6	7	8	9	10
15	11	12	13	14	15	16	17
16	18	19	20	21	22	23	24
17	25	26	27	28	29	30	

Mai

FRA BAKGÅRDEN I SONS GATE 3. BILDET TILHØRER ELSA FJELL JOHANSEN

17. mai under krigen

DETTE BILDET er minner fra krigens dager i Sons gate 3. Året var 1943 og det var rundt 25-30 barn i gården på den tiden. Derfor tenkte vi det kunne være morsomt å lage litt 17. mai-stemming for denne generasjonen også – og det ville være hyggelig for oss voksne og.

17. mai har alltid hatt stor plass i våre hjerter, men tanken var om vi kunne finne på noe inne i gården. Det klarte vi – og det ble litt av en fest. Alle var ivrige til å bidra. Mange av barna hadde små barnestoler og bord og disse ble satt ut i gården. Været var flott og flaggene kom frem.

Så var det noe å spise da. De som hadde røde merker til å kjøpe hvetemel for, brukte disse til festen. Det ble både vafler, kaker, risboller, og for ikke å forglemme – ripssaft. Det var nok litt i spiskamrene likevel, selv under krigen.

Morsomt ble det. Vi hadde vakter ved begge portene, både i Sons gate og i Nittedalsgata, så

«uvedkommende» ikke skulle se oss, for dette var jo helt ulovlig.

Men det var bare dette ene året vi feiret 17. mai på denne måten under krigen.

Elsa Fjell Johansen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
17							1
18	2	3	4	5	6	7	8
19	9	10	11	12	13	14	15
20	16	17	18	19	20	21	22
21	23	24	25	26	27	28	29
22	30	31					

Juni

BØGATA I 50-ÅRENE. FOTO: ARBEIDERBLADET

Minner fra Bøgata

BØGATA strekker seg fra Normannsgata til Kampens park, og den har lange aner som en av Kampens hovedgater. Det var tidligere en utpreget handlegate, fylt av gamle dagers folkeliv og småforretninger. Opp til 1950 årene var det på strekningen Kampen kirke - Kampens park 17 butikker, et trykkeri, et renseri, en kjemisk fabrikk, et bakeri, en brenselsforretning (koksbu), et mekanisk verksted og 2 bedehus, i tillegg til Kampen kirke. Hoveddelen av butikkene var melkebutikker, kolonialbutikker og tobakksbutikker, men det var også 2 trikotasjeforretninger, en blomsterbutikk, en jernvarehandel og en bilrekvisitabutikk.

Bøgata hadde i gamle dager et yrende folkeliv. Folk sto både i og utenfor butikkene og pratet på handlerunden sin, og bildet gir et godt inntrykk av stemningen i gata en sommerdag. I husrekken til venstre på bildet lå bl. a. Kampens minste tobakksforretning. Med to kunder var butikken stapp full, og nestemann måtte vente i trappa. Det var svært få nyetableringer i gata. De butikklokale som var i drift i femtiåra, hadde stort sett vært i drift siden forrige århundre. Butikkene var i hovedsak små familieforetak, mann-og kone-bedrifter, og de var ikke akkurat plaget av hyppige eierskifte.

Bøgata framstår i dag uten mange store forretninger. De fleste bygningene er rustet opp og er i bedre stand i dag enn for 40 år siden. Den eneste store forandringen er det store OBOS-bygget fra ca. 1970 som ligger på

hjørnet Bøgata/Skedsmogata. Her lå det et renseri, med Kristi menighet i bakgården. Rensriet gikk i lufta etter en eksplosjon en vinternatt i 1961. Brannen var voldsom, og en av de mest truende for trehusbebyggelsen på Kampen, men skaden ble begrenset til denne ene eiendommen.

I dag er folkelivet i gata langt mindre framtreende enn på bildet. Sammenslåing av leiligheter gjør at det i dag bor vesentlig færre mennesker i Bøgata, som også på resten av Kampen, enn i gamle dager. De fleste butikkene ble lagt ned i løpet av en forholdsvis kort periode i sekstiårene.

Stig Berg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22			1	2	3	4	5
23	6	7	8	9	10	11	12
24	13	14	15	16	17	18	19
25	20	21	22	23	24	25	26
26	27	28	29	30			

Juli

PER SKJERVEN OLSEN LENGST TILHØYRE

Per Skjerven Olsen (Lille-Pettern)

OPPVOKST i Sons gate 3, rett ved Kampenparken, hvor et unikt idrettsmiljø fostret mange iskrigere med flust av landskamper og norgesmesterskap.

Pettern begynte sin idrettskarrière i Kampørn. Som 9-åring åpnet han hopprennet på Ola-Narr i Sørlibakken 17. mai 1949.

Men det skulle bli fotball og ishockey som ble Petterns idrett på høyt nivå. Han meldte seg derfor inn i Skeid som på den tiden var en av landets ledende i fotball og ishockey.

Her fikk hans store balltalent utviklingsmuligheter og han debuterte allerede som 16-åring på ishockeylandslaget mot Sverige. Han fikk Gullpucken i sesongen 1965-66 og fikk med seg 250 landskamper. I ishockey representerte han i tillegg til Skeid, Vålerengen og Furuset, hvor han tok flere serie- og norgesmesterskap. Hans straffeslag mot Polen hvor han fintet pucken på hælen vil bli husket for all framtid som et av de flotteste straffeslag i norsk ishockey.

På fotballbanen gjorde Lille-Pettern seg også godt bemerket. Han spilte såvel på Skeid som på Vålerengen i landets øverste serie. Han ble for øvrig seriemester og cup-mester i fotball. Det var Lille-Pettern som satte klengenavnet «Drillo» på

vår nåværende landslagstrener i fotball. De spilte for Vålerengen sammen med andre kjente Kampegutter i Vålerengadrakt, Hengern Hellerud og Bruno Larsen.

I tillegg til balltalentet var han også en meget god turner og stuper. Nå er Lille-Pettern blitt en lidenskapelig golfspiller og balltalentet viser seg klart og tydelig der også. Han er og blir en stor idrettsmann.

Hans sønn Tom-Erik Olsen er for tiden landslagsspiller i ishockey.

Roger Gulbrandsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
26					1	2	3
27	4	5	6	7	8	9	10
28	11	12	13	14	15	16	17
29	18	19	20	21	22	23	24
30	25	26	27	28	29	30	31

August

FOTO: F. HOLLAND/ OSLO BYMUSEUM

Normannsløkken

PORTSTUENE PÅ NORMANNSLØKKEN er revet, men da bildet ble tatt i 1937 var husene bebodd av henholdsvis familien Roverud (første til høyre) og familien Toresen ved siden av. I 1942 ble det bygd et hus i mellom disse to. I 1944 ble alle tre husene okkupert av tyskerne og familiene måtte flytte. De fikk sine hus tilbake i 1945.

Hovinbekken, som i dag ligger i rør, gikk den gang mellom disse husene, og vi kan såvidt skimte en bro midt i bildet. Det hvite, noe eldre huset tvers over veien, tilhørte familien Nilsen.

I bakgrunnen ser vi Malerhaugen mot Fyrstikk-torget, og husene vi ser der, eksisterer fremdeles. Huset lengst til venstre er Fyrstikkalléen 20. Dette var opprinnelig direktørbolig tilhørende Nitedals Tændstikkfabrik, men huser i dag kontorlokaler til Norges Takseringsforbund.

Området kalles i dag Ensjø, og er nå bebygget til det ugjenkjennelige. Mange store bilimportører og bilfirmaer har samlet seg i dette området.

Bildet er tatt fra Gladengveien, og veien vi ser, er der fremdeles. Riktignok har den ikke noe navn, den er nærmest en slags innkjøring til et industriområde. Til høyre ligger i dag bilforretningen Røhne & Selmer.

Sett fra fotografens ståsted, ville det tilsvarende bildet i dag vært dominert av Biblioteksentralens enorme bygning med adresse Malerhaugveien 20. Men rett til venstre for den, kan vi fremdeles se de to tregårdene vi ser takene på, bak i midten på bildet.

Normannsgata, som går fra Sons gate til Åkebergveien, ble i 1894 oppkalt etter Normannsløkken.

Siri Bryn

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31	1	2	3	4	5	6	7
32	8	9	10	11	12	13	14
33	15	16	17	18	19	20	21
34	22	23	24	25	26	27	28
35	29	30	31				

September

FOTO: PER-ANDERS ROSENKVIST

Hagegata 56

SOM ET STRYKEJERN ligger murgården Hagegata 56 på det spisse hjørnet av Hagegata og Brinken. Strykjernsformen er resultatet av en thrilleraktig byggesaksbehandling for 105 år siden.

Fredag 25. oktober 1889 byggemeldte Carl Aamand et våningshus i tre etasjer med grunnflate 295,29 kvadratmeter på denne tomten. Oppdragsgeber var sakfører Tvethe. Christianias bygningskommisjon, som dengang blant andre bestod av stadskonduktøren, stadsingeniøren og stadsfysikus, kunne starte saksbehandlingen.

Lørdag 26. oktober uttalte stadsfysikus at de doble doveggens konstruksjon ikke kunne forhindre stank å trenge inn til tilliggende rom.

Torsdag 31. oktober tegnet stadsingeniøren en blå strek tvers over byggetegningene, og tilføyde at her lå byggelinjen for «Brinkens Gade».

Fredag 1. november, skrev stadskonduktør Georg Andreas Bull: «Som stridende mod bygningslovens § 8 kan arbeidet ikke tillades udført».

§ 8 i bygningsloven av 1875 ga instruks om at «ingen nye bygninger av hvilket som helst slag må oppføres medmindre den besluttede regulering befølges». Blankt avslag for sakførers Tvetthes 12 leilighetsprosjekt.

Advokaten selger eiendommen til herr Gudmundsen. Arkitekten følger på kjøpet. I spekulasjonsbyggeriets Christiania hendte det ofte at enkelte eiendommer ble omsatt flere ganger om dagen på byens restauranter.

Mandag 18. november byggemeldte Carl Aamand pånytt et våningshus i tre etasjer på eiendommen Hagegata 56. Nå var husets grunnflate 151,37 kvadratmeter. Leilighetstallet var redusert fra 12 til 9 og gjennomsnittlig leilighetsstørrelse fra 74 til 50 kvadratme-

ter. Bygningskommisjonen applauderte.

Torsdag 21. november oversendes byggesaken stadsfysikus med anbefaling om godkjenning.

Stadsfysikus jobber overtid søndag 1. desember. Han har ikke lenger bemerkninger til prosjektet. Stadsingeniøren kommenterer byggemeldingen med de samme ordene «intet at bemerke» den påfølgende tirsdagen.

Stadskonduktør Georg Andreas Bull er onsdag 4. desember noe usikker. Han ber stadsingeniøren utrede hvilke krav man skal stille til byggemelder om drenering av underetasjen, fordi det er nivåforskjell mellom Brinken og Hagegata.

Stadsingeniøren svarer dagen etter, og fredag 6. desember 1889 kan Bull godkjenne byggemeldingen. Murgården i Hagegata 56 får sin strykejernsform. Nøyaktig seks uker har passert. Hvilket tempo! 105 år senere bruker jo den samme kommunale etaten måneder og år på å behandle tilbygg til det samme huset.

Hassa Horn

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
35				1	2	3	4
36	5	6	7	8	9	10	11
37	12	13	14	15	16	17	18
38	19	20	21	22	23	24	25
39	26	27	28	29	30		

Oktober

FOTO: ARBEIDERBLADET

Enkemadam Christoffersens hus

TIDA RUNDT ÅRHUNDRESKIFTET var «pigernes» og «enkemadamenes» tid på Kampen. Enslige kvinner og enker utgjorde i hvert fall den største gruppa av huseiere. Så også for huset på månedens bilde – Normannsgata 19. Bygningen ut mot gata er med sine kjerrehjul et blikkfang i bybildet, mens bakbygningen er mer anonym.

Bakbygningen er eldst. Den er trolig reist i midten av 1860-åra, oppført i halvannen etasje med utvendig trapp. Huset ut mot gata ble bygd i 1875. Eiendommen har vært i samme slekts eie fram til 1992. Den forrige eieren fant i sin tid tre gamle mynter under golvet da dette skulle repareres. Den eldste mynten er en 2-skillings stempelt 1677, de to andre myntene var fra 1761 og 1841.

En folketelling i 1902 tyder på at bare forbygningen ble brukt til bolig. I 1886 bodde to husstander i bakbygningen, i 1890 nevnes ikke bakbygningen.

Branntakstene nevner flere eiere i tida før århundreskiftet, men den som satt lengst som eier var enkemadam Christoffersen. I 1872 var huset i enkemadam Erichsens eie, mens Christian Hoelstad var eier i 1876. I 1886 tok H. Christoffersen over og fra 1890 til 1920 var huset i enkemadam Elise Christoffersens besittelse.

I 1902 bodde det, foruten enkemadamen sjøl,

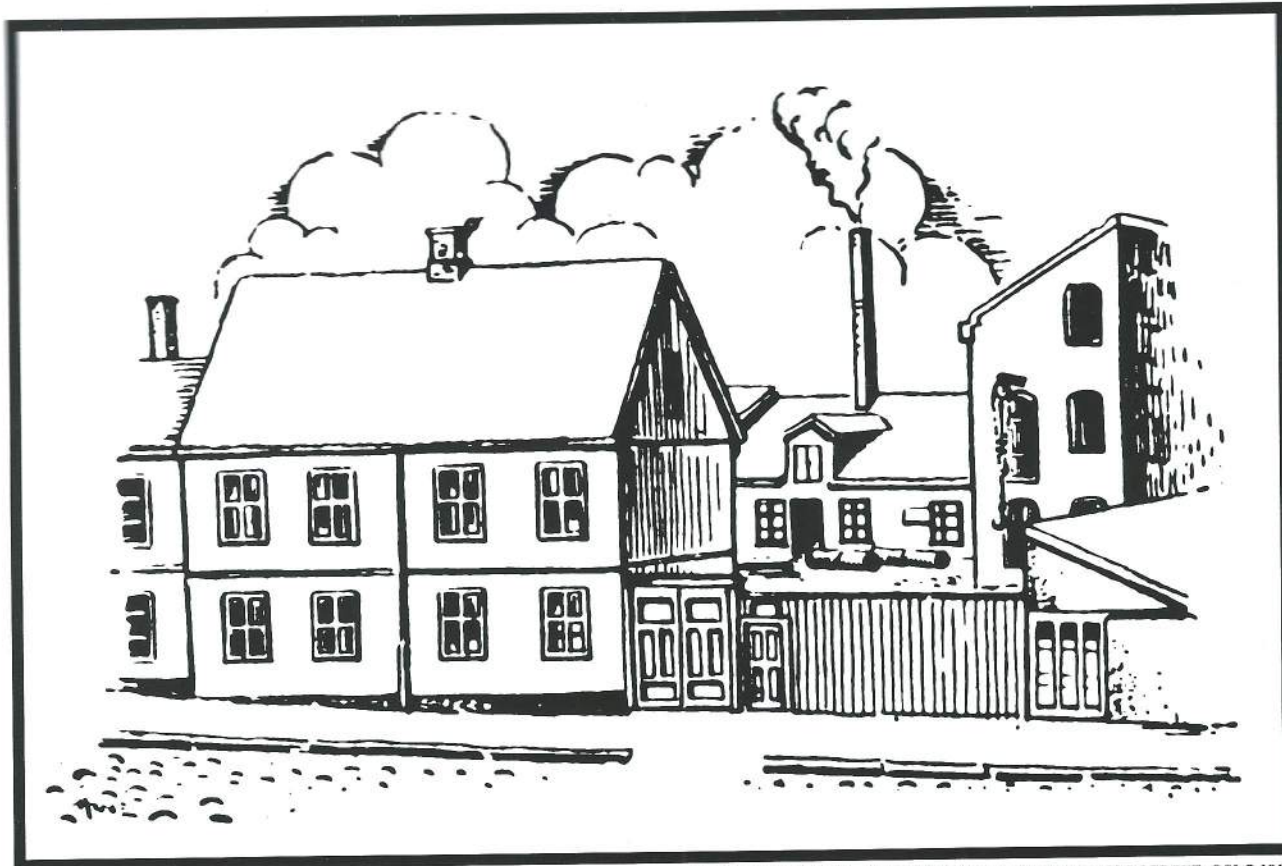
ni personer i Normannsgata 19. Tre enkemadamer, en ugift og en separert strikkerske, en ugift smed og en ugift fystikkerarbeiderske. Enkemadam Christoffersens ugifte datter bodde der også, hun stelte huset for sin mor og to andre familie-medlemmer.

I gamle dager duket folk til fest med langbord og feiret både bryllup og andre begivenheter i bakgården i nummer 19.

Mona Larsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
39						1	2
40	3	4	5	6	7	8	9
41	10	11	12	13	14	15	16
42	17	18	19	20	21	22	23
43	24	25	26	27	28	29	30
44	31						

November

ILLUSTRASJON FRA «BOKEN OM OSLO» AV VILHELM BJØRSET, OSLO 1960

Industri på Kampen

«DET VAR VÅR EGEN BY», kalte vår historiker Erik Melvold sin artige Oslobok som utkom i 1990.

Mange er nok opptatt av *var*, også når det gjelder Kampen. Ingen er vel i tvil om at vår bydel er vakrere i dag, enn den tidligere noengang har vært. Men mange eldre mennesker savner det pulserende liv som engang preget Kampen. Butikker, håndverkere og industri er blitt borte. Kampen Vels leder, Wenche Halvorsen fortalte i et radioprogram sommeren 1993, at det en gang var en liten tobakksfabrikk i Brinken. (Om denne mangler historielaget opplysninger).

Også i Nannestadgaten har det vært industri. A. Hansens Jern- og Metallvarefabrik ble etablert i Nannestadgaten 7 i 1898. Bedriften ble senere kjent som «Metal-Hansen».

I de første år var virksomheten beskjeden og gikk i det vesentligste ut på fremstilling av artikler i jern for bygningsbehov. Derav «Jern» i firmanavnet. Etter hvert gikk bedriften over til utelukkende å produsere støpegods i metall, som maskingods, lagermetaller og armaturer. Virksomheten ble drevet i Nannestadgaten 7 i 50 år. I 1947 ble

bedriften betydelig utvidet og H. F. Hansen ikke bare opptok sin sønn H. Hansen jr. som kompanjong, men flyttet også industriforetagendet til en ny og stor fabrikkbygning i Sandakerveien 72. Der fikk Kampenbedriften Norges største metallstøperi, bygd etter amerikansk mønster. I 1950 hadde bedriften godt over 50 ansatte.

I dag eksisterer ikke jern- og metallvarebedriften lenger, og Nannestadgaten 7 huser Selskapet Kunst på Arbeidsplassen.

C.C.

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44		1	2	3	4	5	6
45	7	8	9	10	11	12	13
46	14	15	16	17	18	19	20
47	21	22	23	24	25	26	27
48	28	29	30				

Desember

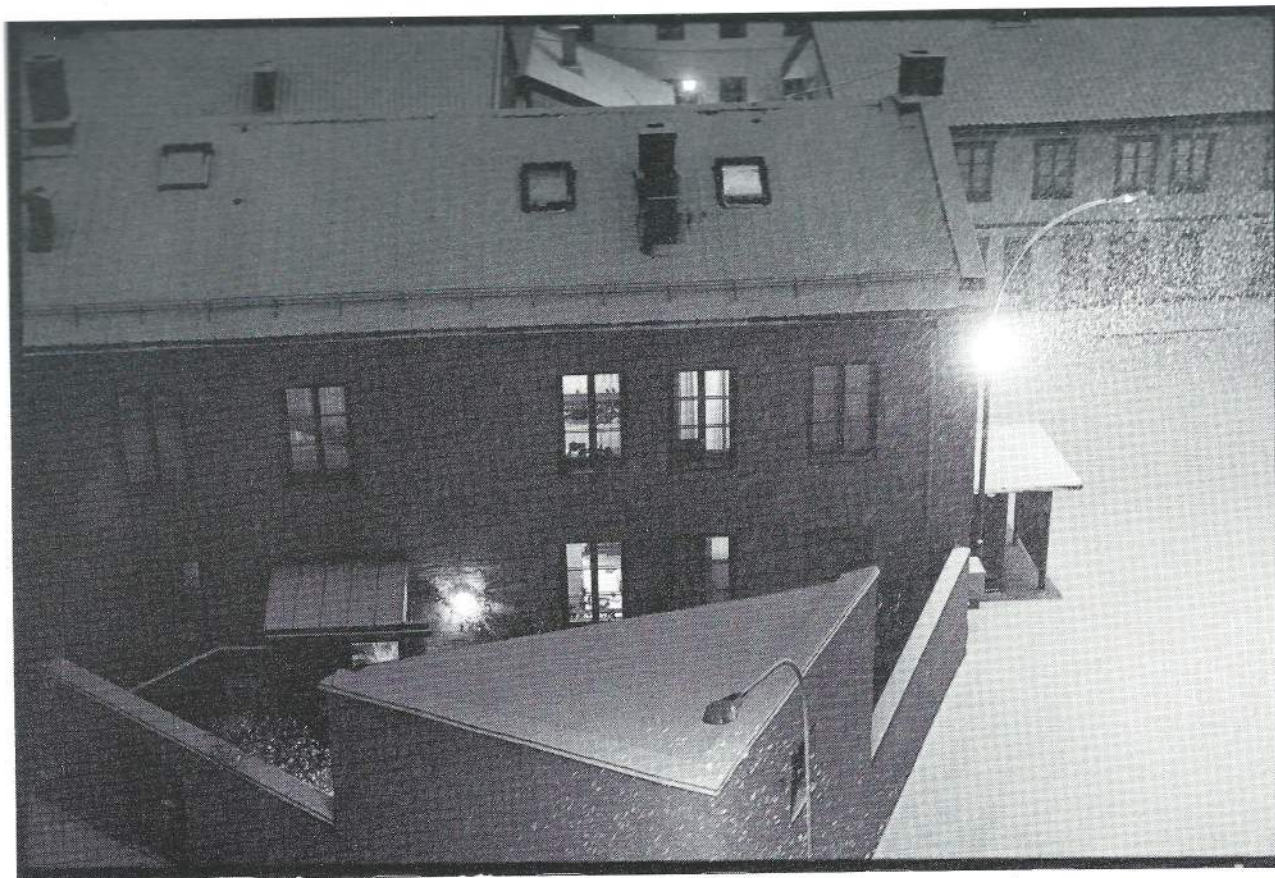

FOTO: PER-ANDERS ROSENKVIST

Thorbjørn Egners plass

KARDEMOMME BY hadde ingen brannmester før røveren Kasper berget papegøyen og hunden til Tobias i tårnet fra en fryktelig brann. Folk jublet og ropte tre ganger tre hurra. Politimester Bastian utnevnte Kasper til brannmester.

Kampen hadde heller ingen brannmester før innlemmelsen i Kristiania i 1878. Da fikk Kampenboerne del i byens sosiale og tekniske tjenester. Klokkeren tre om natten den 8. april 1879 meldte tårnvakten i Vår Frelses kirke storbrann på Kampen. I frisk vind strevde byens brannvesen med å få bukt med flammene. Vann ble pumpet fra Hovinbekken, og først ved middagstider neste dag kunne publikum applaudere sluttscenen i dette skrekkelige teater. Rykende ruiner etter sju trebygninger lå tilbake. 200 mennesker ble husville.

Branntomten lå på toppen av Nannestadgata. Den ga byggegrunn til Kampen kirke, reist i 1882 i nygotisk stil etter tegninger av arkitekt Jacob Wilhelm Nordan. Resten av tomten ga nødvendig plassrom til dette monumentale byggverket.

Thorbjørn Egner så dagens lys i Normannsgata 14 i 1912. Fem år senere flyttet familien til Nor-

mannsgata 5, hvor faren Magnus Egner drev kolonialforretning. Det er naturlig å tenke på at barndomsminner fra Kampen har hatt innflytelse på Thorbjørn Egners virke i litteraturen. Hans Kardemomme by bærer et preg som vi føler tilhørighet til. Da Thorbjørn Egner døde i 1992, ønsket Kampen Historielag å hedre hans minne. På vårt initiativ ble plassen foran kirken døpt Thorbjørn Egners plass.

Hassa Horn

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
48				1	2	3	4
49	5	6	7	8	9	10	11
50	12	13	14	15	16	17	18
51	19	20	21	22	23	24	25
52	26	27	28	29	30	31	